

Resolució 327/2021, de 15 d'abril

Número d'expedient de la Reclamació: 154/2021

Administració reclamada: ESPIMSA

Informació reclamada: Extractes bancaris i titulars de targetes de crèdit.

Sentit de la resolució: Estimació parcial

Resum: L'interès públic en la divulgació de les dades sol·licitades és intens, ja que fa referència al control social de la gestió de recursos públics, feta mitjançant un mecanisme (les targetes de dèbit o de crèdit) que queda al marge dels procediments de major garantia de la intervenció prèvia de les despeses públiques i que, tal com posa de manifest la sol·licitud, ve sent objecte d'indisidors i sospites d'irregularitats o abusos. Tots aquests factors justifiquen el màxim afany de transparència en la justificació de les despeses efectuades per aquest mitjà i en el coneixement de les persones responsables del seu ús i control. Per una altra banda, la divulgació de les dades personals sol·licitades no sembla que hagi de causar un dany intens a les persones afectades, ja que s'ha de tractar amb tota seguretat de persones que ostenten una responsabilitat elevada a l'empresa reclamada, ja que només així podrien fer ús de targetes o ser responsables del control i fiscalització de l'empresa. En aplicació de l'article 31 LTAIPBG, és necessari que prèviament a la divulgació de les identitats sol·licitades, les persones afectades siguin consultades sobre la sol·licitud d'informació pública que les afecta, i que puguin formular les al·legacions que considerin pertinents en defensa dels seus drets i interessos. Tot i que aquestes al·legacions no sembla que, amb caràcter general, puguin ser impeditives de l'accés sol·licitat, no es pot descartar que en algun cas posin de manifest circumstàncies singulars en les que la difusió d'alguna de les identitats sol·licitades pugui causar un dany específic a alguna de les persones afectades, que pugui justificar la protecció de la seva identitat.

Paraules clau: Empreses públiques. Targetes bancàries. Extractes bancaris. Reclamació contra silenci. Manca de col·laboració de l'Administració. Terceres persones afectades. Retroacció del procediment. Personal responsable.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 17 de febrer de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 154/2021, presentada contra ESPIMSA, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 15 de gener de 2021 la persona reclamant demana a ESPIMSA les informacions següents: 1. Extractes bancaris complets, sense amagar moviments o limitar-se a posar "sense dades", relatius a les targetes següents: 4090.1710.0660.8337; 4556.5590.1002.3575;

- 4599.9635.2178.4049; 4599.9635.2178.4056; 4599.9635.2178.4064; 4792.5901.2351.3131; 4940.1001.8342.5266; 5531.0810.0659.9028; 5531.0810.0659.9036, vinculades a ESPIMSA, des de l'any 2010, fins el 2020, ambdós inclosos. 2. Identificació de les persones que han fet ús de les targetes indicades i categoria professional de les autoritzades a fer-ho. 3. Identificació de la persona responsable de la comptabilitat i fiscalització d'ESPIMSA.
3. La Reclamació presentada el 17 de febrer de 2021 indica que la persona reclamant no ha rebut resposta a la sol·licitud anterior.
  4. El 17 de febrer de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
  5. El 18 de febrer de 2021 la GAIP comunica la Reclamació a ESPIMSA i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. Havent vençut a bastament el termini donat, no consta resposta a aquest requeriment.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat *b* del mateix precepte defineix la informació

pública com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que “El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Manca de col·laboració de l'Administració

L'antecedent 5 posa de manifest que ESPIMSA no aporta a aquest procediment la documentació que li ha estat sol·licitada per la GAIP, d'acord amb el previst per l'article 33.4 RGAIP (“La Comissió comunica la reclamació a l'òrgan o entitat que va dictar la resolució impugnada i li sol·licita una còpia completa i ordenada de l'expedient, un informe sobre la reclamació i tota la informació o els antecedents que puguin ésser rellevants per a la resolució del procediment de reclamació. La documentació, l'informe i la resta d'informació sol·licitada s'han de trametre a la Comissió en un

termini màxim de quinze dies”). Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una manca de col·laboració d'ESPIMSA amb l'efectivitat dels procediments previstos legalment per a la garantia del dret d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de la Reclamació, especialment si hom té en compte que, com posa de manifest el fonament jurídic següent, l'article 33.7 RGAIP preveu expressament que “la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació”.

3. Sobre el dret d'accés a la informació sol·licitada

La informació sol·licitada (extractes bancaris de targetes determinades vinculades a ESPIMSA, identificació de les persones que n'han fet ús, categoria professional de les autoritzades a fer-ho i identificació de la persona responsable de la comptabilitat i fiscalització d'ESPIMSA) és sens dubte informació pública, ja que és relativa a despeses públiques i a la identitat de persones que presten serveis al sector públic. En conseqüència, i en aplicació dels articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona té dret a accedir-hi, llevat que concorrin límits establerts legalment que puguin determinar-ne la denegació.

Concorre el límit de la protecció de les dades personals, ja que la sol·licitud demana la identitat de les persones que han fet ús de les targetes corporatives indicades a la sol·licitud, la categoria professional de les autoritzades a fer-ho i la identitat de la persona responsable de la comptabilitat i fiscalització d'ESPIMSA. Les dades personals que es sol·liciten, tot i limitar-se a demanar la identitat, no són merament identificatives, ja que posen en relació la identitat amb determinades responsabilitats o capacitats (de fer ús de les targetes o de fiscalitzar la gestió econòmica d'ESPIMSA). En conseqüència, l'accés a aquestes dades s'ha de resoldre tot aplicant allò previst per l'article 24.2 LTAIPBG, segons el qual “si es tracta d'altra informació que conté dades personals no incloses a l'article 23, es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades”.

L'interès públic en la divulgació de les dades sol·licitades és intens, ja que fa referència al control social de la gestió de recursos públics, feta mitjançant un mecanisme (les targetes de dèbit o de crèdit) que queda al marge dels procediments de major garantia de la intervenció prèvia de les despeses públiques i que, tal com posa de manifest la sol·licitud, ve sent objecte d'indicis i sospites d'irregularitats o abusos. Tots aquests factors justifiquen el màxim afany de transparència en la justificació de les despeses efectuades per aquest mitjà i en el coneixement de les persones responsables del seu ús i control. Per una altra banda, la divulgació de les dades personals sol·licitades no sembla que hagi de causar un dany intens a les persones afectades, ja que s'ha de tractar amb tota seguretat de persones que ostenten una responsabilitat elevada a l'empresa

reclamada, ja que només així podrien fer ús de targetes o ser responsables del control i fiscalització de l'empresa.

En conseqüència, és procedent declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada indicada a l'antecedent 2.

Nogensmenys, i en aplicació de l'article 31 LTAIPBG, és necessari que prèviament a la divulgació de les identitats sol·licitades, les persones afectades siguin consultades sobre la sol·licitud d'informació pública que les afecta, i que puguin formular les al·legacions que considerin pertinents en defensa dels seus drets i interessos. Tot i que aquestes al·legacions no sembla que, amb caràcter general, puguin ser impeditives de l'accés sol·licitat, no es pot descartar que en algun cas posin de manifest circumstàncies singulars en les que la difusió d'alguna de les identitats sol·licitades pugui causar un dany específic a alguna de les persones afectades, que pugui justificar la protecció de la seva identitat, especialment en el cas improbable de revelar dades personals especialment protegides.

El moment procedimental més idoni per fer aquesta consulta és el de la tramitació de la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació, i que la faci precisament ESPIMSA, empresa que sens dubte té les dades de contacte amb les persones afectades.

En conseqüència, és procedent retrotreure el procediment i requerir a ESPIMSA que tramiti la sol·licitud d'informació pública indicada a l'antecedent 2, tot fent trasllat d'ella a les persones de les quals es demana la identitat, als efectes d'allò previst per l'article 31 LTAIPBG, i resolgui en conseqüència i de forma coherent amb el dret d'accés a la informació sol·licitada reconegut per aquesta Resolució.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2

RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 15 d'abril de 2021, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 154/2021 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada indicada a l'antecedent 2.
2. Retrotreure el procediment i requerir a ESPIMSA que en els 10 dies següents a la notificació d'aquesta Resolució iniciï la tramitació de la sol·licitud d'informació pública indicada a l'antecedent 2, i faci trasllat d'ella a les persones de les quals es demana la identitat, als efectes d'allò previst per l'article 31 LTAIPBG, a fi de resoldre finalment allò procedent en coherència amb el dret reconegut a l'apartat anterior i a les circumstàncies personals que, si s'escau, posi de manifest l'audiència a les terceres persones afectades.
3. Requerir a ESPIMSA a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.

5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 154/2021 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.